

SEQÜÈNCIA DIDÀCTICA

QUÈ PASSARIA AMB UNA MÒMIA I UN TELÈFON?

Una gàbia, un tresor
i unes sabatilles vermelles

Flavia Company

Il·lustracions
de Max

La meua
ARCÀDIA

EDUCACIÓ PRIMÀRIA

Material per al docent i l'alumnat

Míriam Turró i Alba Ambrós

Membres del grup ARA

aplicació de la recerca per a l'aula
didàctica de la llengua i la literatura

Trobareu més seqüències a la pàgina web del grup:

www.ub.edu/aradll

Informació per al docent

Objectius específics. Al final de l'activitat, l'alumnat hauria de ser capaç de:

- a) Elaborar hipòtesis a partir de la lectura fragmentada d'un text.
- b) Relacionar les habilitats de lectura i d'escriptura. Crear un text periodístic (la notícia).
- c) Iniciar-se en el gènere de la minificció reconeixent els trets principals, com per exemple, posar-se a la pell dels personatges i diferenciar entre aquells aspectes que són versemblants dels que no ho són.

Nivell recomanat: Cicle Mitjà i Superior de Primària

Durada: 4 hores

Cinc cèntims sobre l'obra escollida:

La proposta de treball que presentem per al Cicle Mitjà de Primària gira al voltant del conte *Una mòmia i un telèfon* que podem trobar al llibre de Flavia Company: *Una gàbia, un tresor i unes sabatilles vermelles* (La meva Arcàdia 2014). Aquesta minificció forma part d'un conjunt de vint narracions *que parlen i que fan pensar* i en què els personatges de cada conte són simplement dos elements a partir dels quals s'estableix una relació, un diàleg. No hi ha cap personatge que no tingui res a dir, ni ningú no s'escapa per fer-se sentir i escoltar què volen els altres.

En aquest cas, una mòmia i un telèfon mòbil, dos elements aparentment tan allunyats en el temps i l'espai tindran molt a dir!

Orientacions metodològiques:

Aquesta seqüència didàctica està pensada perquè els alumnes no solament treballin el gènere de la minificció, sinó també que s'iniciïn en el text periodístic, prenent la minificció com a text inicial. La seqüència d'activitats, pensada en quatre sessions, respon als tres moments clau del procés lector i receptor: en primer lloc, i abans de llegir la ficció, treballem el context i la generació d'hipòtesis; mentre llegim s'aprofundeix en el coneixement dels elements semàntics i sintàctics que apareixen a la història, i posteriorment després de la lectura es crea un text periodístic a partir del contingut que ens suggereix la història.

Els agrupaments dels alumnes a les diferents sessions es constitueixen en funció de les característiques de totes i cadascuna de les quatre sessions. A la primera, l'agrupament proposat és el de tot el grup classe. En aquest moment es fa una activitat de lectura col·lectiva en què el guiatge del mestre facilita l'explicitació dels processos que fem els lectors quan ens posem davant d'una lectura (generació i comprovació de les hipòtesis que fem quan anem llegint, etc.). La segona, tercera i quarta sessions estan destinades a relacionar la lectura amb l'escriptura. Recomanem que la part escrita d'aquestes sessions es faci en petits grups de tres alumnes per poder comentar i construir conjuntament.

Quant als materials, el mestre porta a l'aula titulars del diaris, així com també el cos d'una notícia per tal que vegin quines són les característiques del text periodístic (llenguatge, estructura, etc.). En el material per a l'alumnat, segona activitat de la segona sessió, hi figura un model de text periodístic de caire científic (Diari ARA p.23), però es pot escollir el que el docent consideri oportú.

Tenint en compte que la proposta que es fa per aquest microrelat implica generació i comprovació d'hipòtesis, el mestre projectarà a la pissarra digital la primera part de la història (trobareu una explicació més detallada a la seqüència de les activitats per al docent).

Indicacions per a l'avaluació formativa:

L'avaluació formativa es basarà en la posada en comú de les activitats dutes a terme a les tres sessions, però especialment la darrera activitat (l'elaboració del text periodístic) pot servir com a activitat de síntesi de la proposta.

Consignes orals:

Les consignes orals que el mestre dóna als alumnes per a dur a terme aquesta activitat estan especificades en l'apartat de la seqüència d'activitats per al docent.

Text:

El relat breu sobre el qual proposem la seqüència és el següent:

A la Filipa Estrambòtika li havien encarregat una expedició decisiva a les piràmides secretes de l'Antic Egipte. La investigació havia estat un èxit. la Filipa i el seu equip no podien estar més satisfets. L'únic contratemps va ser que la famosa arqueòloga havia perdut el mòbil en una de les tombes més amagades i innaccessibles.

Després de dutxar-se a l'hotel on havia de tenir lloc la roda de premsa per informar sobre els descobriments, va sonar el telèfon de la seva habitació.

- *Digui'm- va contestar la Filipa Estrombòtika.*
- *Mmmmmmmmm uuuuu mmmm.*
- *Perdó, qui és? - va voler saber la Filipa.*
- *Mmmmmmm ooooo mmmmmmm iiiii.*
- *Momi? Qui és Momi? Perdoni, però no l'entenc. I no m'agrada que em prenguin el pèl. Digui'm què vol i qui és.*
- *Mmmmmmmmm - va dir la veu, i després es va sentir una respiració fatigada i profunda.*

La Filipa Estrombòtika, empipada, va penjar el telèfon i tot seguit, va trucar a la recepció per esbrinar des de quin número l'havien trucada.

- *Un moment per favor - va dir la recepcionista-. Sí, prengui nota, és el 676 983 442 131.*

La Filipa Estrambòtika, esfereïda va fer un bot, va notar que el cor se li disparava, que les mans li suaven i va demanar que li repetissin el número. I sí, era el que havia sentit: el del seu mòbil! El cap li va començar a rodar, es va marejar. Les tombes havien quedat tancades, i a dins només hi havia... mòmies!

Va trucar de seguida al seu mòbil, que va sonar moltes vegades fins que algú a l'altra banda el va despenjar:

- *Mmmmmmmmm mmmmmmmmm mmmmmmm.*
- *Escolti'm, és important, li he de fer algunes preguntes que de ben segur canviaran el curs de la història de la humanitat.*
- *Mmmmmmmmm mmmmmmmmm mmmmmmm.*
- *Que no m'entén? Que no sap dir res més?- es va impacientar la Filipa Estrambòtika -. No se n'adona, de l'excepcionalitat d'aquesta conversa?*

La Filipa Estrambòtika ja somniava amb els titulars dels diaris, que dirien coses com: "Primera i única entrevista telefònica a una mòmia". O bé; "La investigadora Filipa Estrambòtika aconsegueix una entrevista exclusiva amb una mòmia de dos mil anys d'edat".

El problema era que la mòmia no l'entenia. No parlava el mateix idioma. En algun moment s'acabaria la bateria del mòbil i la humanitat hauria perdut per sempre més l'estranya i meravellosa oportunitat de parlar amb algú que provenia d'un passat llunyà i amb molts secrets encara per revelar.

- *Mmmmmmmmm uuuuu mmmmm - es va tornar a sentir a través de l'auricular.*

Era inútil. No hi havia res a fer.

La Filipa estrambòtika va penjar el telèfon amb una sensació de tristesa profunda i indescriptible. Es va acabar d'arreglar i va sortir de l'habitació per anar a la sala on tindria lloc la roda de premsa. Allà l'esperaven els membres de l'equip, orgullosos per la feina feta. La Filipa Estrambòtika els va riure mentre imaginava la mòmia asseguda damunt del seu sarcòfag, amb la mica de llum que fa el telèfon, amb el mòbil a la mà i aquella mateixa sensació de tristesa profunda i indescriptible.

Seqüència per al docent

Primera sessió:

Contextualització de la història, generació i comprovació d'hipòtesis

- El docent llegeix el primer paràgraf de la història (l'inici del conte ens explica que una famosa arqueòloga fa una expedició a les tombes d'Egipte que resulta exitosa però hi ha un problema: ella s'ha deixat el mòbil a dins d'una tomba).
- En aquest punt, el mestre projecta una part del text a la pissarra digital:

Text projectat a la pissarra digital:

A la Filipa Estrambòtika li havien encarregat una expedició decisiva a les piràmides secretes de l'Antic Egipte. La investigació havia estat un èxit. La Filipa i el seu equip no podien estar més satisfets. L'únic contratemps va ser que la famosa arqueòloga havia perdut el mòbil en una de les tombes més amagades i innaccessibles.

- Atureu la lectura en aquest punt i pregunteu als nens qui és un arqueòleg/arqueòloga? Posteriorment proposeu que els alumnes generin les seves hipòtesis sobre com pot continuar la història.
- Seguir llegint la història, en aquest cas el diàleg entre l'arqueòloga i la mòmia (que alterneu la lectura silenciosa o en veu alta per part dels alumnes amb la del mestre/a).

aplicació de la recerca per a l'aula
didàctica de la llengua i la literatura

Text projectat a la pissarra digital:

Després de dutxar-se a l'hotel on havia de tenir lloc la roda de premsa per informar sobre els descobriments, va sonar el telèfon de la seva habitació.

- *Digui'm- va contestar la Filipa Estrombòtika.*
- *Mmmmmmmmm uuuu mmmm.*
- *Perdó, qui és? - va voler saber la Filipa.*
- *Mmmmmmm ooooo mmmmmmm iiiii.*
- *Momi? Qui és Momi? Perdoni, però no l'entenc. I no m'agrada que em prenguin el pèl. Digui'm què vol i qui és.*
- *Mmmmmmmmm - va dir la veu, i després es va sentir una respiració fatigada i profunda.*

- Comproveu si les hipòtesis que havien proposat s'han complert o no. Paral·lelament, podeu llençar preguntes com ara:

- ◆ Hi ha alguna de les vostres hipòtesis que heu plantejat que coincideixi amb la idea de l'autora?

- ◆ Què esdevé irreal en aquesta primera part de la història? (que la mòmia “estigui viva”, que pugui saber el funcionament del mòbil, que hi hagi cobertura dins de la tomba, etc.) Comenteu la força de la imaginació que la combinació d'elements reals (mòbil, Antic Egipte, etc.) amb altres de ficticis.

- A partir d'aquestes preguntes, podreu iniciar els alumnes en el gènere de la minificció. Es podran adonar que són textos concisos, que responen a un allunyament retòric i que estan formats per seqüències mínimes. És un gènere textual que aposta per la immediatesa, el sentit de l'instantani, de la sorpresa i de l'humor. Així, doncs, apel·la l'intel·lecte i les emocions. Demana de la cooperació màxima del lector amb l'autor en la construcció del doble sentit. Des del punt de vista de les habilitats lectores, heu de tenir en compte que aquest tipus de textos les desenvolupen de manera extraordinària perquè la seva comprensió va més enllà de la lectura literal. Cal que el lector, contínuament, activi els coneixements previs que i faci inferències. En darrer terme, l'objectiu de la minificció és el plaer i el gaudi.

aplicació de la recerca per a l'aula
didàctica de la llengua i la literatura

Treball semàntic:

- Continuació de la lectura del conte. Projecteu el següent text a la pissarra:

Text projectat a la pissarra digital:

La Filipa Estrambòtika, esfereïda va fer un bot, va notar que el cor se li disparava, que les mans li suaven i va demanar que li repetissin el número. I sí, era el que havia sentit: el del seu mòbil! El cap li va començar a rodar, es va marejar. Les tombes havien quedat tancades, i a dins només hi havia... mòbies!

Va trucar de seguida al seu mòbil, que va sonar moltes vegades fins que algú a l'altra banda el va despenjar:

- *Mmmmmmmmm mmmmmmmmm mmmmmmm.*
- *Escolti'm, és important, li he de fer algunes preguntes que de ben segur canviaran el curs de la història de la humanitat.*
- *Mmmmmmmmm mmmmmmmmm mmmmmmm.*
- *Que no m'entén? Que no sap dir res més?- es va impacientar la Filipa Estrambòtika -. No se n'adona, de l'excepcionalitat d'aquesta conversa?*

- Preguntar: per què diu que “està esfereïda”? Quin significat té aquesta expressió: “notava que el cor se li disparava”? T’ha passat alguna vegada això? En quines circumstàncies? De quina altra manera es pot dir aquesta expressió?
- Seguir llegint la història. Comentar: per què l’arqueòloga diu “Escolti’m, és important, li he de fer algunes preguntes que de ben segur canviaran el curs de la història de la humanitat?”
- Per què més endavant diu que la l’arqueòloga “va penjar el telèfon amb una sensació de tristesa profunda i indescriptible”?
- Quin títol posaríeu a aquesta història? Comproveu quin ha posat l’autora i preguntar-los la seva opinió.

Segona sessió:

Fem de periodistes!

- Plantegeu als alumnes: “Al llibre es comenta que la Filipa s’imagina els titulars del diari que dirien coses com: “Primera i única entrevista telefònica a una mòmia” o bé: “La investigadora Filipa Estrambòtika aconsegueix una entrevista en exclusiva amb una mòmia de dos mil anys d’edat”. Ara nosaltres anem a fer de periodistes. Què hi pot figurar en aquesta notícia? Poden sortir idees com les següents:
 - ❖ Quines descobertes ha pogut fer la Filipa?
 - ❖ Per què són importants aquestes descobertes?
 - ❖ Quins interrogants han desvetllat?
 - ❖ Quines són les troballes que queden per fer?
 - ❖

- Després es donen models reals de notícia científica en què aparegui el titular i també el cos de la notícia (vegeu la notícia del diari ARA que hem afegit al material de l’alumnat a la segona sessió). Cal analitzar-la des del punt de vista de contingut i també de forma.
 - ❖ Observació del titular de la notícia del diari ARA i de la resta de trets formals i de contingut. Podeu preguntar, com es diferencia, des del punt de vista tipogràfic de la resta del tex? (mida i tipus).

Preguntes que es plantegen sobre la minificció després d’haver treballat la notícia:

- ❖ Dels dos titulars que ens proposa el llibre del possible titular que s’imagina la Filipa, quin és el que arriba més ràpidament al lector? (el primer perquè és més concís, però el segon pot resultar més efectista).
- ❖ Compara els titulars que ens proposa el llibre amb el d’aquesta notícia real. Quines semblances i diferències hi trobes? Quines són les característiques que segueix tot titular? (concisió, brevetat, efectisme,...) Per què és important que un titular segueixi aquestes característiques?

- ❖ Després de llegir el cos de la notícia mireu en quines parts podríem dividir el text (presentació de la importància de la notícia, descripció de les descobertes, preguntes que queden obertes,...). Poden marcar aquestes parts al mateix document.
 - ❖ Compareu aspectes de llenguatge que apareixen als titulars i al cos de la notícia:
 - a) El temps verbal és el mateix? (Titulars: “La investigadora Filipa Estrambòtika aconsegueix una entrevista en exclusiva amb una mòmia de dos mil anys d’edat”. Cos de la notícia: “La investigadora Filipa Estrambòtika ha investigat...”) Per què els temps verbals no són els mateixos? Quin efecte vol provocar en el lector?
 - b) Persona de la narració: La narració de la notícia és en primera o tercera persona? Per què?
- Plantegeu als alumnes que s’agrupin en grups de tres. Tenint en compte el que hem estat analitzant prèviament sobre l’estructura d’una notícia, ells s’han d’imaginar que són periodistes, que han anat a la roda de premsa que ha donat la Filipa, que han pres notes d’allò que l’arqueòloga ha explicat i ara ells són un equip de redacció que han de construir la notícia completa. Poden fer servir el mateix titular que planteja el conte que hem llegit o bé qualsevol altre que ells s’imaginin.

Tercera sessió:

Exercici de lectura de les notícies:

- Cada petit grup acaba la redacció de la seva notícia i posteriorment la passa a un altre petit grup perquè la pugui llegir i escriure al marge del full aquells aspectes que no queden clars, que no s’entenen, que faltarien, etc. Aquest procés també es pot fer de manera oral; és a dir, que els grups ho expliquin a l’altre grup en veu alta.
- Posteriorment, cada petit grup fa les correccions que l’altre grups els ha suggerit i torna a escriure la notícia incorporant-los..

Quarta sessió:

Il·lustració de la notícia:

- Es pot comentar que sovint, una notícia va acompanyada d'una il·lustració, normalment d'una fotografia. Suggestiu que cada petit grup passi la seva notícia a un altre grup i aquest, en funció de les característiques de la notícia (aquella informació que sigui més rellevant, per exemple), faran un dibuix o una fotografia o muntatge que acompanyi aquella notícia (mirar quina il·lustració va fer el dibuixant del nostre conte com a exemple).

- Al final de la seqüència didàctica es pot fer una exposició a l'aula de les notícies que han elaborat els diferents grups, o també es poden difondre virtualment al centre. Sempre és important que el treball fet a l'aula es pugui compartir fora.

Material per a l'alumnat

Primera sessió:

1. A continuació llegirem un conte en diferents fragments, a veure si endevines de què pot tractar.

Verbalitza la hipòtesis després de sentir el primer fragment:

Verbalitza la hipòtesis després de sentir el segon fragment:

etc.....

2. Han coincidit les hipòtesis que havies formulat amb la història que hem llegit? Quins aspectes han estat coincidents i quins no?

3. Quin títol posaries a la història? Què et sembla el títol que ha pensat l'autora?

4. Què esdevé irreal en aquesta primera part de la història? Per què?

5. Què volen dir les expressions que apareixen subratllades en el fragment?

- a. Per què diu que “està esfereïda”?
- b. Quin significat té aquesta expressió: “notava que el cor se li disparava”? T’ha passat alguna vegada això? Quan? De quina altra manera es pot dir aquesta expressió?
- c. Per què l’arqueòloga diu “Escolti’m, és important, li he de fer algunes preguntes que de ben segur canviaran el curs de la història de la humanitat”?
- d. Per què més endavant diu que la l’arqueòloga “va penjar el telèfon amb una sensació de tristesa profunda i indescriptible”?

Segona sessió:

1. Imagina’t que ets el redactor o redactora del diari on es publicarà la notícia de la descoberta que ha fet la Filipa. Pensa quina informació sortirà al dia següent:
 - a. Quines descobertes ha fet la Filipa?
 - b. Per què són importants aquestes descobertes?
 - c. Quines noves preguntes ens poden plantejar?
 - d. Quines són les troballes que queden per fer?

e. Altres preguntes que puguis plantejar, la resposta de les quals podries posar a la notícia.

2. La redacció de les notícies en un mitjà escrit (sigui en paper o digital) tenen un format i una manera de redactar-se molt concrets. Perquè puguis adonar-te de com s'escriu un text periodístic, aquí tens un model real de notícia científica publicada al diari ARA:

IDENTIFIQUEN PER LA CLOSCA ELS OUS DE DINOSAURE DEL PIRINEU

TEXT... M.L.F.

QUAN TINGUEU UN OU A LES MANS i l'esqueieu a punt de trencar, mireu la closca amb interès. Si la majoria de les espècies de la Terra ens extingíem i aquest ou arribés a ser un fòssil que fos descobert per una civilització futura, seria analitzant la closca com sabríem a quin espècie va pertànyer. Així és com els investigadors de l'Institut Català de Paleontologia Miquel Crusafont (ICP) han pogut determinar l'espècie a la qual corresponien uns ous de dinosaure que van viure a la Terra fa entre 71 i 72 milions d'anys. Formen part del conjunt de restes fòssils trobades els últims anys al jaciment de Coll de Nargó, al Pirineu de Lleida, una de les àrees de riodificació de dinosaures més importants d'Europa. S'hi han identificat milers d'ous de dinosaure del Cretaci superior, d'istiquis i rius atribuïts a dinosaures saurípodes que van habitar aquesta zona fa uns 70 milions d'anys, poc abans de la seva extinció a tot el planeta, datada fa uns 66 milions d'anys.

L'estudi de la microestructura de la closca de l'ou, amb el nom científic *Cairanoolithus*, fet pels investigadors de l'ICP Albert G. Sellés i Àngel Galobart, ha permès descriure justament que els ous siguin d'un dinosaure saurípode. Creuen que els seus progenitors van ser anquilosaures, possiblement *Struthiosaurus*, un gènere de dinosaure outassat.

IDENTIFICAR UN OU

Assignar els ous que es troben durant les excavacions a un dinosaure o un grup de dinosaures concret és una tasca extremadament complicada per als paleontòlegs. L'absència als rius d'ossos que puguin correspondre als progenitors, i la baixíssima probabilitat que es conservin restes embrionàries a l'interior dels ous que ajudin a identificar-los, fa que en comptades ocasions es pugui relacionar un determinat ou amb el dinosaure que el va pondre. Això ha dut a dissenyar un sistema de nomenclatura propi per als ous fòssils, de manera que s'utilitzin conceptes com oògenes i oospècies per classificar-los.

El *Cairanoolithus* és un oògènere descobert i descrit a principis dels anys 90. El seu nom fa referència al primer lloc del món on es va trobar, un jaciment propi a Caltanero, un municipi occità 48 quilòmetres al nord d'Avinyó. Posteriorment se n'han identificat en un total de 25 jaciments diferents. Els ous *Cairanoolithus* tenen entre 72,2 i 71,4 milions d'anys, són de grans dimensions (fan més de 15 cm de diàmetre) i tenen una forma arrodonida. Aquestes característiques són típiques dels ous dels saurípodes, els grans dinosaures herbívors, amb colls i cues llargs, el grup al qual tradicionalment

s'havien associat.

En un article publicat a la revista *Historical Biology*, els paleontòlegs de l'ICP han donat a conèixer les dades que han obtingut estudiant la microestructura de la closca del *Cairanoolithus*. "Al microscopi observem una superfície llisa i un sistema de porus propi dels ous dels ornitòmiquis, no pas dels saurípodes", diu Albert G. Sellés.

NOVES INCÒGNITES

Els ornitòmiquis són un grup de dinosaures molt divers que inclou formes tan conegudes com el triceratop i l'iguandont. Als jaciments europeus les restes més abundants d'ornitòmiquis pertanyen al grup dels hadrosaures. "El més intrigant de la troballa, però, és que en el període en què apareix el *Cairanoolithus* no hi havia hadrosaures a Europa", explica Sellés. De què era aquell ou, doncs?

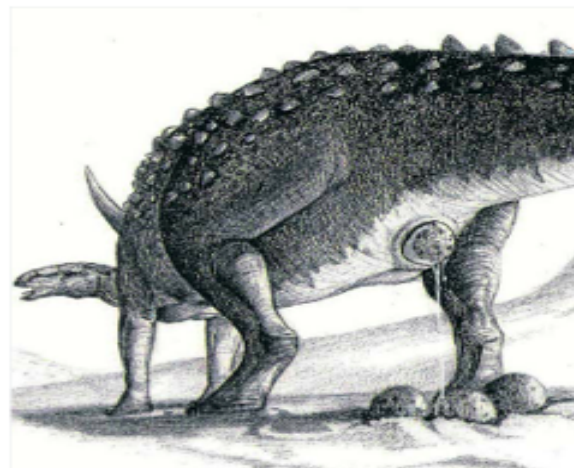
Tenint en compte l'estructura de la closca i les anàlisis filogenètiques, els investigadors han plantejat una nova hipòtesi per mirar de resoldre l'enigma. A part dels hadrosaures, a dins dels ornitòmiquis europeus trobem dos grups més: els rhabdodonts i els anquilosaures nodositaris, que si que són

presentes en el registre fòssil europeu del període, però dels quals no es coneixen els ous. Per saber a quin grup van pertànyer, els investigadors van fer un estudi anàmbic comparant la mida dels ous amb la mida de l'obertura pèlvica de rhabdodonts i nodositaris. I han arribat a la conclusió que l'únic gènere que tenia un canal pèlvic prou gran per pondre aquest ou és l'*Struthiosaurus*.

Si aquesta hipòtesi és certa, el *Cairanoolithus* seria el primer i únic ou conegut de l'ordre al món, el grup de dinosaures que inclou els anquilosaures i els estegosaures.

UN DINOSAURE AMB ESPINES

En els últims anys s'ha posat en evidència la riquesa i diversitat d'ous de dinosaures al sud-oest d'Europa, que inclou restes d'ous de saurípodes, teròpodes i ornitòmiquis. Aquest registre fòssil excepcional en cara amaga molts misteris per resoldre. Els ous de l'ou, els *Struthiosaurus*, van ser uns dinosaures herbívors que van viure a Europa fa entre 83 i 69 milions d'anys. Feien uns 3 metres de llarg, pesaven entre 300 i 400 quilos i tenien una armadura de plaques ossies i grans espines. ■

A Coll de Nargó, a l'Alt Urgell, hi ha una de les zones de riodificació de dinosaures més grans d'Europa.

- a. Quin és el titular d'aquesta notícia?
- b. Com són les lletres del titular si les compares amb les de la resta de l'article?
- c. El signa algú?
- d. Mira en quines parts podríem dividir el text i fes-ho. Resumeix el contingut principal de cadascuna d'elles.

3. Ara relaciona la notícia de la troballa de la Filipa amb aquesta que acabes de llegir del diari.

- a. Retorna al text de la Filipa. Dels dos titulars que ens proposa el llibre del possible titular que s'imagina la Filipa, quin és el que arriba més ràpidament al lector?
- b. Compara els titulars que ens proposa el llibre amb el d'aquesta notícia real. Quines semblances i diferències hi trobes? Quines són les característiques que segueix tot titular? Per què és important que un titular les segueixi?
- c. Compara aspectes de llenguatge que apareixen als titulars i al cos de la notícia del conte de la Filipa:
 - a) El temps verbal és el mateix? En el cas que no ho sigui, per què passa això? Quin efecte vol provocar en el lector?

aplicació de la recerca per a l'aula
didàctica de la llengua i la literatura

b) Persona de la narració: La narració de la notícia és en primera o tercera persona? Per què?

- Ara feu grups de tres companys. Tenint en compte el que hem estat analitzant prèviament sobre l'estructura d'una notícia, imagineu-vos que sou periodistes, que heu anat a la roda de premsa que ha donat la Filipa, que heu pres notes d'allò que l'arqueòloga ha explicat i ara vosaltres sou un equip de redacció que heu de construir la notícia completa. Podeu fer servir el mateix titular que planteja el conte que hem llegit o bé qualsevol altre que imagineu. Tingueu en compte tot el que heu anat treballant a les preguntes anteriors i que us ajudaran a poder crear la vostra notícia.

Esborrany de la notícia:

aplicació de la recerca per a l'aula
didàctica de la llengua i la literatura

Tercera sessió:

1. Ara que ja teniu la vostra notícia redactada (titular i cos de la notícia), passeu-la a un altre grup perquè la pugui llegir i escriure al mateix text o bé al marge aquells aspectes que consideri que no queden prou clars, que faltarien o que no s'acaben d'entendre. També poden assenyalar si hi ha alguna qüestió ortogràfica o de signes de puntuació que caldria millorar. Vosaltres també tindreu el text d'un altre grup per revisar.
2. Després que us hagin revisat el vostre text, us explicaran què podeu millorar del vostre treball. Posteriorment incorporareu les correccions al vostre text i torneu-lo a copiar de nou pensant que és la darrera versió.

Versió revisada de la notícia:

aplicació de la recerca per a l'aula
didàctica de la llengua i la literatura

Quarta sessió:

1. La notícia ja la teniu redactada i ara solament falta incloure-hi una imatge que il·lustri les descobertes de la Filipa. Passeu la vostra notícia a un altre grup (que no sigui el que us l'ha revisat prèviament) i un altre us passarà la seva. Es tracta que penseu, i dibuixeu o busqueu, una il·lustració per a la notícia que teniu. Heu de tenir en compte que ha reflectir molt bé la troballa o troballes que s'indiquen al text.

Quan us tornin la vostra notícia il·lustrada, comenteu amb tot el grup si us havíeu imaginat una imatge com la que us ha proposat l'altre grup

Amb totes les notícies redactades podeu fer una exposició a la classe o bé difondre-les virtualment.